

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 VIII-787 10 IR 11 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Nr.	Suinteresuotos institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies į suinteresuotos institucijos pastabas ir pasiūlymus
1.	Aplinkos apsaugos departamentas (AAD), 2020-02-19 d. raštas Nr. (3.0)-AD5-2754	Juridinių asmenų nemokumo įstatyme nemokumo administratoriui nustatytos pareigos organizuoti atliekų ir užteršto grunto sutvarkymą, šių darbų išlaidos laikomos bankroto proceso administravimo išlaidomis. Teikėme pastabą dėl galimybės garanto lėšas panaudoti būtent šiam tikslui, nes praktikoje (ir tai dažniausi atvejai, kai reikalinga gauti lėšas pagal garantą), bankrutavus įmonei, bankroto administratorius turi pareigą, bet neturi lėšų sutvarkyti likusias atliekas, o AAD gali gauti lėšų iš garanto (kurios ir skirtos šiam tikslui), tačiau neturi tiesioginės pareigos organizuoti atliekų šalinimą ir kaip teisingai nurodyta derinimo pažymoj, nėra teisinių galimybių perduoti jas administratoriui. Nepakeitus teisinio reglamentavimo, nėra prasmės jo ir keisti, nes bankroto atveju administratorius atliekų dažniausiai netvarko dėl lėšų trūkumo. Kol atliekos nesutvarkytos, AAD neišduoda pažymos likviduotis, rašo administratoriui privalomuosius nurodymus, skiria baudas, tuo metu teršiama aplinka. Nors lėšų tam tikslui yra, tačiau, kaip teisingai nurodoma Derinimo pažymoje – „nėra teisinių galimybių jas perduoti bankroto administratoriui“. Kadangi įstatymu įtvirtinta AAD pareiga tvarkyti atliekas (ar garanto, ar savo lėšomis), kai jos lieka nesutvarkytos, perkeliama bankroto administratoriaus našta AAD (kai realiai teršiama aplinka, privalome imtis priemonių, nelaukiant kol bankroto administratorius organizuos	Neatsižvelgta Prievolė pateikti atliekas apdorojančiai įmonei finansinį užtikrinimą turi sudaryti sąlygas ne tik užtikrinti finansavimą veiklos nutraukimo priemonių įgyvendinimui įmonės bankroto ar kitais veiklos nutraukimo atvejais, bet ir juo pasinaudojant užtikrinti kuo operatyvesnį atliekų sutvarkymą, siekiant, kad nebūtų neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai. Problema, kad užterštos teritorijos netvarkomos ilgą laiką nurodė ir Valstybės kontrolė 2020 metų gegužės 4 d. Valstybinio audito ataskaitoje „Aplinkos apsaugos ir taršos prevencijos veiklos efektyvumas ir rezultatyvumas“. Aplinkos apsaugos departamento 2020 m. vasario 17 d. pateiktais duomenimis Lietuvoje buvo 11 bankrutuojančių ar bankrutavusių atliekų apdorojimo įmonių, kurios tinkamai nesutvarkė savo atliekų ir neturėjo finansinio užtikrinimo. Preliminariu vertinimu, 8 įmonių atliekų sutvarkymui reikalinga skirti 1,9 mln. eurų biudžeto lėšų (3 įmonių atliekų sutvarkymo kaštai dar nėra įvertinti). Prievolių įvykdymo užtikrinimo sumos gautos pagal laidavimo draudimo sutartį, garantiją ar maksimaliąją hipoteką, perdavimas nemokumo administratoriui (bankroto administratoriui) ir įpareigojimas jį organizuoti atliekų sutvarkymą būtų ilgesnis procesas , nei tai vykdytų finansinio užtikrinimo naudos gavėjas – Aplinkos ministerijos įgaliota institucija. Ši institucija privalėtų kontroliuoti

		tvarkymą). Atkreiptinas dėmesys į tai, kad painiava yra ir bus numatomu reglamentavimu ir dėl 11 straipsnio 1 dalyje tapatinamų įmonės ir nemokumo administratoriaus pareigų (bankroto atveju, įmonė privalo <...>).	nemokumo administratorių (bankroto administratoriui) ne tik dėl tinkamo veiklos nutraukimo priemonių įgyvendinimo, bet ir dėl efektyvaus ir skaidraus perduotų lėšų, kurios priskirtinos viešosios lėšoms, panaudojimo. Tokios kontrolės vykdymui bus reikalinga parengti lėšų perdavimo ir kontrolės tvarką, kurioje būtų nustatytos sąlygos ir reikalavimai įsipareigojimų įguvendinimui, atsikaitymui už įgyvendintas priemones, lėšų panaudojimui ir pan. Dėl galimybės perduoti prievolių įvykdymo užtikrinimo sumą nemokumo administratoriui (bankroto administratoriui) buvo konsultuotasi su Finansų ministerijos specialistais, kurie nurodė, kad toks perdavimas, tikėtina, sukurtų didesnę administracinę naštą, nei jei atliekų tvarkymą organizuotų pati Aplinkos ministerijos įgaliota institucija. Finansų ministerijos specialistai nurodė, kad anksčiau panašią praktiką taikė SODRA, kuomet Garantinio fondo lėšos, skirtos bankrutavusių darbuotojų išmokoms, buvo perduodamos bankroto administratoriui siekiant atsiskaityti su darbuotais. Tačiau šios praktikos dėl didelės administracinės naštos SODRAI, kuri vykdė kontrolę ar bankroto administratorius įvykdė atsiskaitymus tinkamai ir laiku, buvo atsisakyta. Atsižvelgiant į tai ir vertinant galimą administracinę naštą Aplinkos ministerijos įgaliotai institucijai, prioritetą siūloma teikti tokioms įstatymo nuostatoms, kurios padėtų užtikrinti operatyvesnę atliekų sutvarkymą, siekiant išvengti neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai.
--	--	---	--